วารสาร มจร บาฬีศึกษาพุทธโฆส ปริทรรศน์
Journal of MCU Palisueksabuddhaghosa Review
ISSN : 3057-1952 (ONLINE)

MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์

MOOC and the Sustainable Enhancement of Thai Language Teaching and Learning on Online Platforms

เอกลักษณ์ เทพวิจิตร, Ekkalak Thepwichit [1]
พิธพิบูลย์ ทองเกลี้ยง, Phitphibun Thongkliang [2]
ประมวลศักดิ์ ดีมี, Pramuansak Deemee [3]
รำพึง ชำนาญ, Rumpueng chumnan [4]
E-mail: pramuansak.4995@gmail.com

Received: February 25, 2026 **Revised:** July 6, 2026
Accepted: July 19, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเกี่ยวกับ “MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์” เป็นการอธิบายถึงลักษณะของ MOOC มุ่งเน้นการใช้สื่อออนไลน์และทรัพยากรการเรียนรู้แบบเปิด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ควบคู่กับการเรียนทางออนไลน์ มีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียน ผู้สอน และสถาบันการศึกษาในหลายมิติ สำหรับผู้เรียน การเรียนผ่าน MOOC เปิดโอกาสให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเสรีในการการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์ เป็นการอธิบายในเชิงกระบวนการ Four Cs ประกอบด้วย การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดผ่านการพูด การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ โดยมีความเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็น และ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ โดยมีความเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่แนวทางในการ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม ในการลดข้อจำกัดด้านโอกาสและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา นำไปสู่การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC และ

[1] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / Mahachulalongkornrajavidyalaya University
[2] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / Mahachulalongkornrajavidyalaya University
[3] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / Mahachulalongkornrajavidyalaya University
[4] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / Mahachulalongkornrajavidyalaya University

การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการเรียนรู้ได้ตามความพร้อมและความเหมาะสมของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การยกระดับการเรียนภาษาไทย; ภาษาไทยออนไลน์; การสอนภาษาไทยที่ยังยั่น

Abstract

This academic article, entitled “MOOC and the Sustainable Enhancement of Thai Language Teaching and Learning on Online Platforms,” examines the characteristics of Massive Open Online Courses (MOOCs), with an emphasis on the use of online media and open educational resources to broaden learners’ access to knowledge. MOOCs play a significant role for learners, instructors, and educational institutions across multiple dimensions. For learners, MOOCs provide flexible and open access to knowledge, thereby contributing to the sustainable development of Thai language teaching and learning in online systems, The article further explains the instructional process through the Four Cs framework, comprising critical thinking and problem–solving, communication and the effective articulation of ideas through speaking, and collaborative and creative teamwork characterized by openness and respect for diverse perspectives. These competencies serve as guiding principles for organizing Thai language instruction through MOOC platforms, Implementing Thai language teaching via MOOCs creates opportunities for diverse groups of learners, helping to reduce limitations in access and educational inequality. The integration of technology into Thai language instruction through MOOCs also enables learners to manage their learning time according to their readiness and individual circumstances, thereby enhancing learning effectiveness.

Keywords: Enhancement of Thai language learning; Online Thai language instruction; Sustainable Thai language teaching

บทนำ

สถานการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ส่งผลให้การแข่งขันระหว่างประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงและสามารถเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องเร่งพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้สูงขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาคก็ได้เร่งกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เพื่อผลักดันประเทศของตนให้ก้าวสู่ความก้าวหน้าและรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งการสื่อสารถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า

และมีส่วนช่วยให้สังคมสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง การสื่อสารจึงนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ การเรียนรู้ และการรับรู้สิ่งต่าง ๆ โดยกระบวนการสื่อสารเป็นการส่งผ่านข้อมูลหรือสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผ่านสื่อหรือช่องทางที่หลากหลาย นอกจากนี้ การสื่อสารยังมีบทบาททั้งในฐานะเครื่องมือและวิธีการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อบุคคล องค์กร และสังคมโดยรวม และมีลักษณะเป็นศาสตร์แบบสหวิทยาการที่ต้องอาศัยองค์ความรู้จากหลายสาขา โดยเฉพาะภาษาไทยซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสารอันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และความสามารถด้านการสื่อสารของคนไทย ซึ่งอาศัยภาษาไทยเป็นเครื่องมือหลักในการถ่ายทอดความหมาย จึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนระดับนิสิต นักศึกษา ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต[5] ซึ่งภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มสนใจเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงเกิดขึ้นและมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ โดยจะเห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนหลายแห่งในประเทศไทย รวมทั้งสถาบันการศึกษาในต่างประเทศหลายแห่งก็เปิดสอนภาษาไทยด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตาม แม้ว่ามหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยได้เปิดสอนหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมานาน แต่ยังมีหนังสือหรือตำราที่เกี่ยวกับศาสตร์สาขานี้น้อย ทำให้ผู้เรียนในสาขาดังกล่าวมีหนังสือหรือตำรา ที่จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงน้อย ส่วนมากจะเป็นหนังสือเกี่ยวกับการสอนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ชาวต่างประเทศเรียนรู้คำศัพท์ รูปประโยค และบทสนทนา รวมถึงตัวอักษรไทยในบริบทต่าง ๆ[6]

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยบนแพลตฟอร์มออนไลน์อย่างยั่งยืน ถือเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมพลังอำนาจทางวัฒนธรรม หรือ Soft Power ของประเทศ เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาหลักที่คนไทยใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้น หากชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทยใช้เพียงภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร อาจทำให้ไม่สามารถเข้าถึงมิติทางภาษา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของสังคมไทยได้อย่างลึกซึ้ง การเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยในระดับพื้นฐานจึงมีส่วนช่วย

---

[5] สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, (2562), แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560–2565). **สืบค้นข้อมูลจาก** https://www. eeco.or.th/th/filedownload/1478/ cf4092afd2456bb1f03995574db27a75.pdf

[6] รุ่งฤดี แผลงศร, (2561), **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศกรุงเทพมหานคร**: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

เสริมสร้างความเข้าใจ เพิ่มพูนประสบการณ์ และส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เริ่มคลี่คลาย การจัดทำโครงการและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางสำหรับชาวต่างชาติ จึงมีบทบาทสำคัญในฐานะเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งเป็นช่องทางที่ตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และช่วยขยายโอกาสในการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนทั่วโลกได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น[7] ในการจัดการเรียนภาษาไทยอย่างยั่งยืนในระบบออนไลน์ จึงมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่สามารถรองรับผู้เรียนได้เป็นจำนวนมาก โดยไม่จำกัดเพศ วัย หรือระดับการศึกษา อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และมีลักษณะของการเรียนรู้แบบ Anywhere Anytime กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สมาร์ตโฟน คอมพิวเตอร์ หรือแท็บเล็ต รูปแบบการเรียนการสอนมักนำเสนอผ่านสื่อวิดีโอที่บรรยายโดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อทบทวนความเข้าใจ และในบางแพลตฟอร์มยังมีพื้นที่สนทนา หรือฟอรั่ม (Forum) สำหรับให้ผู้เรียนและผู้สอนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและองค์ความรู้ร่วมกัน ในขณะที่ e-learning โดยทั่วไปจะเป็นระบบการเรียนการสอนที่ออกแบบมาสำหรับผู้เรียนในกลุ่มเฉพาะ เช่น ผู้เรียนภายในสถาบันการศึกษา หรือบุคคลภายนอกที่ลงทะเบียนและชำระค่าเล่าเรียนตามเงื่อนไขของหลักสูตร แตกต่างจาก MOOC ซึ่งเป็นบทเรียนออนไลน์ที่พัฒนาและจัดวางอยู่บนแพลตฟอร์มที่สามารถรองรับผู้เรียนจำนวนมากได้พร้อมกัน และเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าเรียนได้ โดยไม่จำกัดเฉพาะนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาหรือสถาบันใดสถาบันหนึ่ง

MOOC จึงถือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้ของประชากรทั่วโลก นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากผู้เรียนหลากหลายประเทศ ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเรียนรู้ให้กว้างไกลยิ่งขึ้น ไม่จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียนหรือผู้สอนเพียงคนเดียว อีกทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่เปิดโอกาสให้บุคคลทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ผู้ปฏิบัติงาน ผู้สูงอายุ หรือผู้ประกอบการ สามารถเลือกศึกษาเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของตนเองได้[8]

---

[7] กรุงเทพธุรกิจ, (2569), จุฬาฯเสริม Soft Power ด้วยภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. **สืบค้นข้อมูลจาก** https://www.bangkokbiznews.com/health/education/1121117

[8] แทนคุณ วงค์ษร, (2569), รู้จัก “MOOC” มหาวิทยาลัยออนไลน์ เรียนได้ทั่วโลก. **สืบค้นข้อมูลจาก.** https://plan.vru.ac.th/?p=3508

ดังนั้น การศึกษาในยุคปัจจุบันได้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน รวมถึงรูปแบบการออกแบบชั้นเรียนที่ผู้สอนจำเป็นต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยยังส่งผลให้สื่อการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาและปรับตัวให้ทันต่อบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ในบริบทดังกล่าว MOOCs (Massive Open Online Courses) หรือหลักสูตรออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน จึงถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบใหม่ที่นำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายโอกาสทางการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจสามารถเข้าถึงเนื้อหาความรู้ได้โดยไม่จำกัดจำนวนผู้เรียน หลักสูตรลักษณะนี้อาศัยเทคโนโลยีเว็บและระบบอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหลัก ทำให้ผู้เรียนจากทุกพื้นที่ทั่วโลกสามารถเข้าร่วมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ใดก็ตาม

การจัดการเรียนรู้ผ่าน MOOCs มุ่งเน้นการใช้สื่อออนไลน์และทรัพยากรการเรียนรู้แบบเปิด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลให้มีความท้าทายและส่งเสริมการมีส่วนร่วม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง การกำกับตนเอง และการเรียนรู้เพื่อความรอบรู้ รวมถึงส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ตลอดจนการประเมินผลตามสภาพจริงในบริบทของการเรียนรู้ร่วมกัน

รูปแบบการเรียนรู้ผ่าน MOOCs จึงนับเป็นแนวทางการจัดการศึกษาสมัยใหม่ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกหลายแห่งได้นำระบบ MOOCs มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ของหลักสูตรยังสามารถได้รับประกาศนียบัตรเพื่อรับรองผลการเรียนรู้ได้อีกด้วย[9]

ดังนั้น MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์ ในส่วนของพัฒนาศักยภาพด้านการศึกษาและการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาไทยซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการถ่ายทอดความรู้และการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกัน ภาษาไทยยังได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังขาดสื่อและรูปแบบการเรียนการสอนที่เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยบนแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยเฉพาะระบบ MOOC จึงเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

[9] ภาสกร ใหลสกุล, (2558), MOOC มุกใหม่ของ อีเลิร์นนิง. **สืบค้นข้อมูลจาก** https://examplewordpresscom20163.wordpress.com/2016/03/20/mooc-มุกใหม่ของ-อีเลิร์นนิง

แนวคิดของ “MOOC” เกี่ยวกับการเรียนทางออนไลน์

MOOC” ในทางการเรียนทางออนไลน์ มีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียน ผู้สอน และสถาบันการศึกษาในหลายมิติ สำหรับผู้เรียน การเรียนผ่าน MOOC เปิดโอกาสให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเสรี สามารถเลือกศึกษารายวิชาตามความสนใจจากแหล่งเรียนรู้ทั่วโลก อันเป็นการส่งเสริมแรงจูงใจในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ ยังช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เปิดกว้างและเข้าถึงได้ง่าย

จากส่วนของผู้สอน ระบบ MOOC ช่วยสนับสนุนการพัฒนาสื่อการสอนในรูปแบบบทเรียนวิดีโอออนไลน์ ซึ่งเป็นสื่อที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรม แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น และสำหรับสถาบันการศึกษา MOOC เป็นกลไกสำคัญในการเสริมและขยายรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีทั้งการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายมากขึ้น

MOOC ถือเป็นแนวคิดการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของการศึกษาแบบเปิด มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทั่วโลก เปิดโอกาสให้เกิดการแบ่งปันองค์ความรู้ตามความต้องการและความสนใจ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ หรือข้อจำกัดด้านประชากร อีกทั้งยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และส่งเสริมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาองค์กร อันนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของบุคลากร ทั้งด้านประสิทธิภาพการทำงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างองค์ความรู้ และการส่งเสริมวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning)[10]

ในส่วนของ การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการศึกษาที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนรุ่นใหม่และผู้ที่ต้องทำงานควบคู่ไปกับการศึกษา การเรียนออนไลน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการศึกษา จากเดิมที่การถ่ายทอดความรู้จำกัดอยู่ในห้องเรียน มาเป็นการเผยแพร่ความรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา จุดเด่นสำคัญของการศึกษาออนไลน์ คือ การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนในบางหลักสูตร ควบคู่กับการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยการศึกษาออนไลน์ยังมีข้อได้เปรียบเหนือการศึกษาแบบดั้งเดิมในด้านต้นทุนต่อผู้เรียนที่ต่ำกว่า โดยเฉพาะรูปแบบการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบ MOOCs (Massive Open Online Courses) ซึ่งสามารถรองรับผู้เรียน

[10] ชโรชีนีย์ ชัยมินทร์, (2562), MOOC: เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21, **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.** 1(1). 46-69.

จำนวนมากในเวลาเดียวกัน อีกทั้งยังมีประสิทธิภาพในการตรวจแบบฝึกหัดและข้อสอบได้อย่างรวดเร็ว สามารถประเมินผู้เรียนจำนวนมากได้ภายในระยะเวลาอันสั้น

อีกประการหนึ่ง การศึกษาออนไลน์ยังเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการทดลองและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยข้อมูลที่เกิดขึ้นภายในระบบสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การศึกษาออนไลน์มีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของผู้เรียน เช่น การเรียนออนไลน์เต็มรูปแบบ การเรียนแบบผสมผสาน หลักสูตรออนไลน์เฉพาะทาง และการเรียนผ่านระบบ MOOCs[11]

MOOC เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเสรี ทุกที่ทุกเวลา และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในส่วนของผู้สอน MOOC ช่วยพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านกิจกรรมและแบบประเมินต่าง ๆ ขณะที่สถาบันการศึกษาสามารถใช้ MOOC เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและรองรับผู้เรียนจำนวนมากได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ MOOC ยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงความรู้ อีกทั้งข้อมูลจากระบบยังสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

การยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทย

การยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทย เป็นการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้สรุปสมรรถนะหลักที่สำคัญให้เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน เรียกว่า “Four Cs” ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะสำคัญ 4 ประการ และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยได้ ดังนี้

ประการแรก การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) เป็นความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล และสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างสัมพันธ์กันในภาพรวม รวมถึงการพิจารณาข้อมูล ข้อเสนอ หรือความคิดเห็นต่าง ๆ โดยอาศัยหลักฐานที่น่าเชื่อถือ ตลอดจนสามารถตั้งคำถามที่สำคัญและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสมรรถนะด้านนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาไทย เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหา ตีความสาร และแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล อันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์

ประการที่สอง การสื่อสาร (Communication) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดผ่านการพูด การเขียน และการสื่อสารด้วยอวัจนภาษาในรูปแบบและบริบทที่หลากหลาย รวมทั้ง

[11] ณภัทร จาตุศรีพิทักษ์, (2557), **วิเคราะห์แนวโน้มการศึกษาออนไลน์.** เรียกใช้เมื่อ 30 มกราคม 2567 จากhttps://thaipublica.org/2014/10/settakid2-online-education/

สามารถรับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจความหมาย เจตนา และมุมมองของผู้ส่งสาร ตลอดจนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม สมรรถนะนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย เนื่องจากช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ

ประการที่สาม การร่วมมือร่วมใจ (Collaboration) เป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ โดยมีความเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็น เคารพความแตกต่าง และมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกของกลุ่ม เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การพัฒนาสมรรถนะด้านนี้สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม การอภิปราย หรือการทำโครงงาน ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในบริบทจริง และพัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่กันไป

ประการที่สี่ การคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม (Creativity and Innovation) เป็นความสามารถในการสร้างแนวคิดใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปพัฒนา ปรับปรุง และประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานได้อย่างเหมาะสม โดยมีความเปิดกว้างต่อมุมมองที่แตกต่าง และสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น สมรรถนะด้านนี้มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทย เนื่องจากช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางภาษา เช่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเล่าเรื่อง หรือการผลิตสื่อภาษาไทยในรูปแบบใหม่ ๆ

โดยการนำแนวคิด Four Cs มาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทย จึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่น และสร้างสรรค์ผลงานทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมในบริบทของสังคมยุคใหม่[12]

ในส่วนของการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทย ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนตามแนวคิด Four Cs ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการคิดสร้างสรรค์ สมรรถนะเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ ตีความ และใช้ภาษาไทยได้อย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการสร้างสรรค์ผลงานทางภาษาในรูปแบบที่หลากหลาย การนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยให้สอดคล้องกับบริบทสังคมยุคใหม่

[12] เฉลิมลาภ ทองอาจ, (2555), การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้สมรรถนะในศตวรรษที่ 21เป็นฐาน : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. **วารสารครุศาสตร์.** 46 (1). 179–180.

MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์

จากคำอธิบายเกี่ยวกับ MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์ เป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามความต้องการและความเหมาะสมของบริบทของแต่ละบุคคล โดยอาศัยอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนการสอน[13] ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้อย่างยั่งยืนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) แนวคิดด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา (Education Opportunity Expansion)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม ไม่จำกัดเพศ วัย อาชีพ หรือสถานที่ สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ด้านภาษาไทยได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจและความจำเป็นของตนเองได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาไทยอย่างยั่งยืนในสังคมดิจิทัล

2) แนวคิดด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (Education Inequality Reduction)

MOOC เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยลดข้อจำกัดด้านโอกาสและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยเฉพาะในการเรียนภาษาไทย ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีคุณภาพ เรียนรู้ แลกเปลี่ยน และพัฒนาทักษะทางภาษาได้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ โดยมีผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และติดตามความก้าวหน้าอย่างเหมาะสม แนวทางนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะภาษาไทยได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขด้านเวลา สถานที่ หรือทรัพยากรทางการศึกษา

3) แนวคิดด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ (Enhancement Efficiency)

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยสามารถนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) วิดีทัศน์ เสียง ภาพ และสื่อเสมือนจริง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ทั้งในเชิงนามธรรมและรูปธรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถทบทวนเนื้อหา ฝึกปฏิบัติ และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

---

[13] นามน จีรังสุวรรณ, (2556), **หลักการออกแบบและการประเมินผล,** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

4) แนวคิดด้านการใช้เวลาเพื่อการศึกษา (Time for Education)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC ให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นด้านเวลา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการเรียนรู้ได้ตามความพร้อมและความเหมาะสมของตนเอง หลักสูตรและเนื้อหาถูกออกแบบให้สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น MOOC เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำและขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกวัย และทุกอาชีพ ให้สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลา และสามารถพัฒนาทักษะการคิด การสร้างสรรค์นวัตกรรม การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล ในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์ MOOC ถือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเป็นการจัดหลักสูตรภาษาไทยในรูปแบบออนไลน์ที่เปิดกว้างและรองรับผู้เรียนจำนวนมาก ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่หลากหลาย เช่น เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) บทเรียนวิดีทัศน์ เสียง ภาพประกอบ และสื่อเสมือนจริง ผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก สมาร์ตโฟน และแท็บเล็ต ที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

โดยลักษณะสำคัญของการเรียนภาษาไทยผ่านระบบ MOOC คือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยไม่ได้จำกัดเพียงการอ่านหรือรับชมเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังมีคำถามแทรกในบทเรียนและแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และทบทวนความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันสร้างองค์ความรู้ด้านภาษาไทยกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นผ่านระบบฟอรัม ทั้งในรูปแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันแม้จะอยู่ในสภาพแวดล้อมออนไลน์ อีกทั้ง ระบบ MOOC ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด เช่น งานวิจัย บทความวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ระบบจะประมวลผลและแสดงผลคะแนนพร้อมข้อเสนอแนะทันที ทำให้ผู้เรียนทราบถึงระดับความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเอง และสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

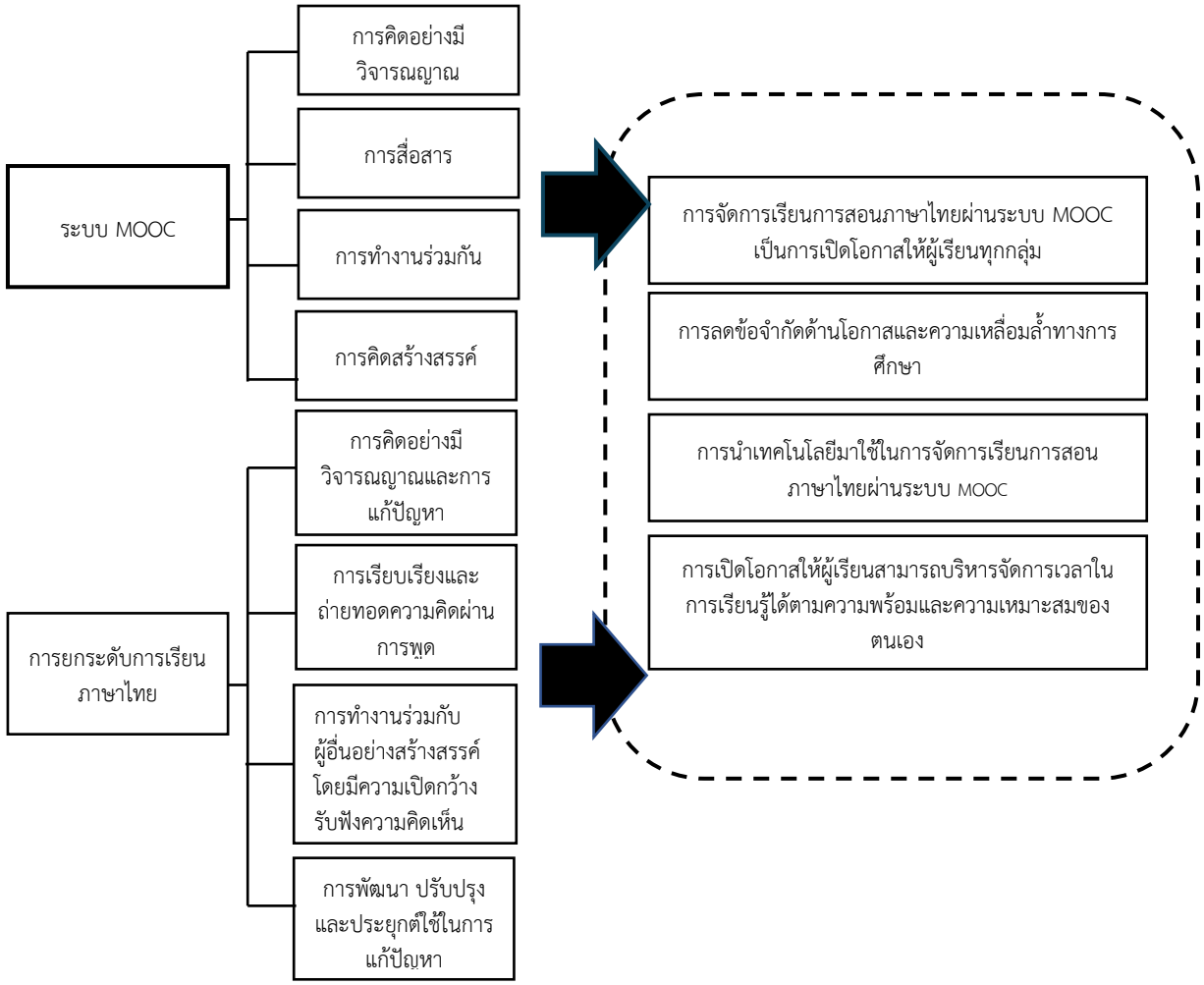
ในขณะเดียวกัน ผู้สอนสามารถนำข้อมูลจากระบบมาวิเคราะห์พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำไปปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการดังกล่าวช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และ การนำ MOOC มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยบนระบบออนไลน์ จึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านภาษาไทยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตได้อย่างยั่งยืนในสังคมดิจิทัล[14]

MOOC เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้บนระบบออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างเท่าเทียม ทุกที่ทุกเวลา และตามความต้องการของตนเอง อีกทั้งยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การใช้สื่อดิจิทัลที่หลากหลายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ระบบยังสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ การประเมินผล และการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสมรรถนะทางภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา การทำงาน และการดำรงชีวิตในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

[14] ภูชิศ สถิตย์พงษ์, (2564,. MOOC: นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคไทยแลนด์ 4.0. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.** 13(1).

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ “MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์” โดยผู้จัดทำได้จัดทำเป็นองค์ความรู้ใหม่ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์

บทสรุป

MOOC กับการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์ โดย MOOC มุ่งเน้นการใช้สื่อออนไลน์และทรัพยากรการเรียนรู้แบบเปิด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ควบคู่กับการเรียนทางออนไลน์ มีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียน ผู้สอน และสถาบันการศึกษาในหลายมิติ สำหรับผู้เรียน การเรียนผ่าน MOOC เปิดโอกาสให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างเสรีในการการยกระดับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืนบนระบบออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

กรุงเทพธุรกิจ. (2569). จุฬาฯเสริม Soft Power ด้วยภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. **สืบค้นข้อมูลจาก** https://www.bangkokbiznews.com/health/education/1121117

เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2555). การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้สมรรถนะในศตวรรษที่ 21 เป็นฐาน : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. **วารสารครุศาสตร์.** 46 (1). 179–180.

ชโรชีนีย์ ชัยมินทร์. (2562). MOOC: เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.** 1(1). 46–69.

ณภัทร จาตุศรีพิทักษ์. (2557). **วิเคราะห์แนวโน้มการศึกษาออนไลน์.** เรียกใช้เมื่อ 30 มกราคม 2567 จากhttps://thaipublica.org/2014/10/settakid2–online–education/

แทนคุณ วงค์ษร. (2569). รู้จัก “MOOC” มหาวิทยาลัยออนไลน์ เรียนได้ทั่วโลก. **สืบค้นข้อมูลจาก.** https://plan.vru.ac.th/?p=3508

นามน จีรังสุวรรณ. (2556). **หลักการออกแบบและการประเมินผล.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ภาสกร ใหลสกุล. (2558). MOOC มุกใหม่ของ อีเลิร์นนิง. **สืบค้นข้อมูลจาก** https://examplewordpresscom20163.wordpress.com/2016/03/20/mooc–มุกใหม่ของ–อีเลิร์นนิง

ภูชิศ สถิตย์พงษ์. (2564). MOOC: นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคไทยแลนด์ 4.0. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.** 13(1).

รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2561.

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2562). แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560–2565). **สืบค้นข้อมูลจาก** https://www.eeco.or.th/th/ filedownload/1478/2afd2456bb1f03995574db27a75.pdf

สุมาลี ชัยเจริญ. (2554). **เทคโนโลยีการศึกษา: หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.